

Idź precz – Agnieszka Zareba

Żyję tu z dnia na dzień
Mojego ducha nędzny cień
Ciało marnieje, umysł w niewoli,
Czas upływa, choć już nie boli
Twoich słów czarna semantyka
Złowrogi zegar tak boleśnie tyka
Wszędzie kłamliwa i zła alchemia
Idź precz do widzenia
Idź precz! Daj mi żyyyć
Chce wolna w końcu być
Oddałam wszystko Ci
Daj żyć w końcu mi
Zostawiłeś mnie, bez wyboru
Obraz rozpaczy bez koloru
Na akcie szybki podpisu znak
Odebrałeś życia i radości smak
Głosu rozsądku zaczynam słuchać
Cisza tak boli, wlewa się do ucha
Panna z odzysku, obcy powiedzieli
Bez fundamentu, bez żadnej nadziei
Idź precz!
Daj mi żyyyć
Oddałam wszystko Ci
Daj żyć w końcu mi
Idź precz!
Daj mi żyyyć
Oddałam wszystko Ci
Daj żyć w końcu mi
Idź precz!
Daj mi żyyyć

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych